

Димчо Дебелянов

Лъч

Обичам те кат първи лъч – росата,
роса на мойте злачни широти! –
Кат ястреб смел, изгубен в небесата,
душата ми към твоя свят лети.

Желая те кат ручей лих – покоя,
покой да влееш в бурите ми ти.
И търся те и в тъмний мраз, и в зноя,
и в бездни, и в призвездни висоти.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6134>]